

Beste mensen,

Van ons mensen wordt gezegd dat wij stof zijn, gemaakt van aards materiaal. Materie is eigenlijk dode stof, en toch leven wij, dat is een wonder. Wonderlijk is, dat het leven van planten, dieren en mensen gehuld is in een verpakking die kan vergaan.

Er staat geschreven dat God bij de schepping Zijn Geest in de mens blies. Adam, onze voorvader, kreeg iets van boven ingeblazen. Het menselijk leven heeft Gods Geest ingeademd, iets kostbaars en hemels. De mens mocht op God gaan lijken, hij werd geschapen naar Zijn beeld. Sinds de zondeval is de mens vergankelijk: stof zijt gij, en tot stof zult u terugkeren. Toch draagt de mens iets van Gods inspiratie. Menselijk leven vernietigen is Gods beeltenis aantasten. De broze vergankelijke mens is een vat vol tegenstrijdigheden, maar met een kostbare inhoud, door God gegeven.

Toen Jezus naar Zijn hemelse Vader terugkeerde, leek het een vraag hoe het verder moest op aarde.

Hoe zouden zijn leerlingen het verder kunnen volhouden in deze boze wereld. Ze waren niet allemaal als Daniël, ze waren geen Gideonsbende van mannetjesputters. Zouden ze bij de eerste vervolging al niet bezwijken en het geloof verloochenen? Jezus beloofde de Heilige Geest, kracht van boven.

Sinds de Pinksterdag na Jezus' opstanding werd die rijkelijk uitgestort. Het was of deze zwakke, broze, vergankelijke mensen nieuw leven kregen. Zoals bij Adam in het paradijs. De gemeente ontstond. De gemeente mag sindsdien Gods goede boodschap bewaren en doorgeven, een kostbare schat. Ze heeft dat door de eeuwen heen gedaan. De inhoud was prachtig, maar er ontbrak wel eens wat aan de menselijke verpakking, er werd veel verknoeid. Dat het toch verder is gegaan is een wonder. Een schat in aarden vaten (2 Corinthe 4:7). God maakt van mensen die "stof"zijn, toch zijn medewerkers.

Waarom Hij geen onbreekbaar materiaal kiest met eeuwigheidswaarde, zal ons later geopenbaard worden. God heeft de mens gekozen, met alle kwetsbaarheid. (vorige week had ik het ook over God die ons mensen blijft zoeken). Een mens mag weer Gods kind genoemd worden als Jezus Christus, als Adam in het paradijs.

De gemeente mag zich ervan bewust zijn dat ze een kostbare lading heeft, laat ze om kracht en Geest bidden om die juist in deze tijd door te geven.

Een goede Sabbat gewenst.

Roel Dijk